

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/99/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612206738
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5612206738.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci navrhovateľa: I. H., T.. XX. XX. XXXX, H. R. XX, F. C., štátny občan SR, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marcel Mašan, s.r.o., Ul. Školská 257, Veľký Slavkov, adresa na doručovanie písomnosti: Hviezdoslavova 2, Poprad IČO: 36 858 935, proti odporcovi: Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, t a k t o

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.736,32 eur od 10. 06. 2012 do zaplatenia.

Súd žalobu o zaplatenie 9 % úroku z omeškania ročne zo sumy 2.736,32 eur od 26. 11. 2011 do 08. 06. 2012 z a m i e t a.

O trovách konania b u d e rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 11. 07. 2012 sa navrhovateľ, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu škodu vo výške 2.930,64 eur a nemajetkovú ujmu vo výške 10.000 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 26. 11. 2011 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že uznesením OR PZ Liptovský Mikuláš, ČVS: OUJP-374/2003 zo dňa 23. 01. 2004 bolo začaté trestné stíhanie na navrhovateľa pre trestný čin skrátenia dane a poistného podľa ust. § 148 ods. 3; za trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa ust. § 148a ods. 1 druhá alinea, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, voči ktorému uzneseniu podal navrhovateľ sťažnosť, ktorá bola uznesením okresnej prokuratúry zamietnutá. Uznesením OR PZ Liptovský Mikuláš zo dňa 25. 06. 2004 bola spojená trestná vec s trestnou vecou - uznesenie OO PZ Liptovský Mikuláš zo dňa 27. 10. 2003, neskôr vedené na odbore skráteného vyšetrovania OR PZ Liptovský Mikuláš ORP-26/1/OSV-LM-04 za trestný čin pytliactva formou spolupáchateľstva podľa ust. § 9 ods. 2 k ust. § 181d ods. 1 Trestného zákona. Dňa 02. 03. 2006 bola na navrhovateľa podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry v Liptovskom Mikuláši obžaloba. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš 1T/12/2006 zo dňa 03. 11. 2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline 3To/38/2010-1117 zo dňa 24. 02. 2011, ktorý nadobudol ku skutku 2 právoplatnosť 03. 11. 2009 a ku skutku 1 právoplatnosť 24. 02. 2011, bol navrhovateľ oslobodený spod obžaloby. V uvedenom trestnom konaní si navrhovateľ zabezpečil obhajobu prostredníctvom advokáta JUDr. Marcela Mašana. Za poskytnutie právnych služieb mu vyplatil 2.930,64 eur, ktorá bola vyrátaná v zmysle advokátskej tarify a zaplatená. Navrhovateľ si zároveň uplatňuje nemajetkovú ujmu a za primeranú výšku náhrady považujú 10.000 eur, vzhľadom na to, že trestným stíhaním bol navrhovateľovi znemožnený výkon práva poľovníctva, bolo poškodené jeho dobré meno v podnikateľskej činnosti a toto konanie ovplyvnilo jeho súkromie, pričom došlo k rozvodu manželstva. Orgány činné v trestnom konaní začali trestné stíhanie bez zabezpečenia dôkazov.

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 4C/99/2012-72 zo dňa 12. 10. 2012 zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 2.736,32 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.736,32 eur od 26. 11. 2011 do zaplatenia. Súd konanie o zaplatenie 10.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 26. 11. 2011 do zaplatenia pre späťvzatie zastavil a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, ktoré výroky o čiastočnom zastavení konania a čiastočnom zamietnutí žaloby nadobudli právoplatnosť 29. 11. 2012. Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 8Co/19/2013-111 zo dňa 26. 04. 2013 rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.736,32 eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku potvrdil a rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2.736,32 eur od 26. 11. 2011 do zaplatenia zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie, ktoré rozhodnutie Krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 17. 06. 2013.

Okresný súd Liptovský Mikuláš (v poradí druhým) rozsudkom č.k. 4C/99/2012-131 zo dňa 27. 08. 2013 zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.736,32 eur od 09. 06. 2012 do zaplatenia, žalobu o zaplatenie 9 % úroku z omeškania ročne zo sumy 2.736,32 eur od 26. 11. 2011 do 08. 06. 2012 zamietol, ktorý rozsudok okresného súdu bol zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline 6Co/540/2013-156 zo dňa 26. 02. 2014 a vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je prvostupňový súd viazaný (§ 226 O.s.p.) sa má prvostupňový súd zaoberať námietkou odporcu, ktorá je pre rozhodnutie významná a ktorá sa týka možnosti priznania príslušenstva až momentom právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej; a tiež odstrániť vytýkané procesné pochybenie, konkrétne nedoručenie zápisnice z pojednávania konaného dňa 27. 08. 2013 o zaslanie ktorej odporca riadne požiadal. Predmetná zápisnica bola odporcovi doručená dňa 16. 04. 2014 (č.l. 161 spisu).

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania, ktorí svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnili, súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovania oboznámení sa s obsahom listín založených v spise.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že právny zástupca navrhovateľa listom zo dňa 25. 11. 2011 (č.l. 32 spisu) požiadal odporcu o prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca listom zo dňa 08. 06. 2012 (č.l. 34 spisu) právnomu zástupcovi navrhovateľa oznámil, že jeho podanie zo dňa 25. 11. 2011 mu bolo doručené dňa 09. 12. 2011 a že nie je orgánom príslušným na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, čím jeho žiadosť č. 11149/2011/151 považuje za vybavenú. Otázka pasívnej legitímácie odporcu a zastupujúceho orgánu štátu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR už bola ustálená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/99/2012-72 zo dňa 12. 10. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 8Co/19/2013-111 zo dňa 26. 04. 2013.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba J. X. H. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podanou žalobou si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne od 26. 11. 2011 do zaplatenia. Súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí šesť mesačnej lehoty odo dňa podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá podľa odporcu mu bola doručená dňa 09. 12. 2011. Uvedenú skutočnosť navrhovateľ nespochybnil, nerozporoval, preto si súd osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov konania (§ 120 O. s. p.). Šesťmesačná lehota uplynula dňa 09. 06. 2012, preto súd uplatnené úroky z omeškania priznal odo dňa nasledujúceho t.j. od dátumu 10. 06. 2012 do zaplatenia. V zmysle § 10 Zákona č. 58/1969 Zb. by sa štát ako osoba, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím dostala do omeškania až v prípade, ak by si svoju povinnosť nahradiť škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím nesplnila včas t.j. do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti o predbežné prerokovania nároku na náhradu škody (uznesenie Ústavného súdu SR z 10. 10. 2012 sp. zn. II.ÚS/403/2012). Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR 21. 12. 2010 sp. zn. 2Cdo/48/2010, podľa § 10 Zákona č. 58/1969 Zb. ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznanie nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Z uvedeného vyplýva, že štát je povinný nahradiť škodu najneskôr do šesť mesiacov odo dňa, kedy poškodený nárok riadne uplatnil postupom podľa § 10 citovaného zákona. Márnym uplynutím tejto lehoty sa štát ako dlžník zo zodpovednostného právneho vzťahu (§ 489 Občianskeho zákonníka) dostáva do omeškania, a tak najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí šesťmesačnej lehoty ho postihuje povinnosť zaplatiť poškodenému veriteľovi tiež úroky z omeškania. Preto záver krajského súdu, že „až rozhodnutím odvolacieho súdu vznikne žalovanému štátu povinnosť zaplatiť žalobcovi škodu“ je v rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami a porušuje princíp rovnosti, vyplývajúci pre subjekty občianskoprávných vzťahov z ustanovenia § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V súdenom prípade súd nemal dôvod odchyliť sa od konštantnej judikatúry a priznať navrhovateľovi uplatnené úroky z omeškania až odo dňa nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/99/2012-72 zo dňa 12. 10. 2012. Oba rozhodnutia sú uvedené v publikácii Judikatúra vo veci zodpovednosti štátu vydavateľstva Iura Edition, spol. s r.o., Bratislava, ročník 2013. Výška úroku z omeškania zodpovedá ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu omeškania.

O trovách konania si súd vyhradil rozhodnúť samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vzhľadom na dva uplatnené nároky navrhovateľom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.